

Hereditary Neuropathy (GHN)

GHN visar sig som en tilltagande muskeldystofi på unga Greyhound avlade efter standard, från tre månaders ålder och uppåt. Genom ett enkelt blodtest eller numera även salivtest, kan man enkelt fastställa om en hund är anlagsbärande för genen som orsakar GHN.

Kliniska symptom

De första sjukdomssymptomen visar sig vanligtvis vid en ålder av 3-4 månader, i några fall dock inte förrän vid 8-9 månaders ålder.

Drabbade valpar uppvisar helt plötsligt ett onormalt gångsätt, med krökt rygg och svaghet i bakpartiet, vilket man kan tro härrör från en skada i ländryggen. Inom några dagar eller veckor, försämras tillståndet. Man kan synbart märka att valparna förlorar muskler och de klarar nästan inte att gå eller springa i mer än 200-300 meter. Så lite som några få steg, leder till utmattning och valparna kan inte längre helt sträcka ut knälederna.

De uppvisar ett slags underligt ”kaninliknande” hoppande galopp, med utåtvridna knän. Efter en stund kollapsar de och kan inte längre gå. Efter några minuters vila återvinner de styrkan och kan fortsätta att gå ytterligare en kort sträcka.

Utöver det onaturliga gångsättet, framträder nu de neurologiska skadorna av sjukdomsförloppet. Ryggmärgsreflexerna minskar kraftigt eller saknas helt och speciellt gäller detta för knäreflexen (patellareflexen). Däremot påverkas vanligtvis inte de sensoriska och proprioreceptiva funktionerna. Med stigande ålder tilltar muskelsvagheten allt mer.

Rörelserna blir vingliga och ostadiga, tills dess att hunden inte längre kan resa sig och gå utan hjälp.

Vilka muskelgrupper som är särskilt drabbade varierar från fall till fall.

Det som förtvinar mest är oftast skulder- och lårmuskulaturen, såväl som tinnings- och ryggmuskulerna, samt hos några djur även struphuvudmuskulaturen. De senare fallen skiljer sig från de andra, då valparna inte kan skälla och de har även stundom svårt för att andas. Drabbade valpar visar inga tecken på smärta eller försämrat allmäntillstånd. De är alerta och fulla av livsglädje, ända till slutet. De blir emellertid inte mer än 9-13 månader gamla, förrän de måste avlivas på grund av sin tilltagande muskelatrofi.

Bakgrund

PD Dr. Cord Drögemüller, vid Institutet för Genetik vid Berns universitet i Schweiz ledde neuropatiprojektet under 2000-talets första decennium, efter en förfrågan av Leg.Vet. Barbara Kessler, VMD, München.

Hans forskning ledde fram till ett enkelt blodtest (numera även salivtest) som idag kan utföras av flera godkända laboratorier i världen. I Sverige används lättast Laboklin, där en blankett kan skrivas ut från

http://www.laboklin.com/labogen/pdf/untersuchungsanforderung/ua_genetik_hd_gb_o_precis.pdf

koden är 8179 Hereditary Neuropathy (GHN) Greyhound

Nutid och framtid

Genom att använda gentestet finns numera en möjlighet att på ett pålitligt sätt identifiera bärare.

Så länge som en bärare aldrig paras med en annan bärare, utesluter man möjligheten av att sjuka valpar föds i framtiden.

Vi rekommenderar starkt användandet av gentestet som är tillgängligt för alla Greyhound uppfödare/ägare.

Om man tittar till det förmodligen mycket höga procentantalet av bärare i genpoolen, skulle det vara så gott som ansvarslost att genast avlägsna alla dessa från aveln.

Man måste dock vara helt säker på att det andra föräldrardjuret är genetiskt fritt från neuropatigenen, då kommer aldrig någonsin en enda GHN- drabbad valp att födas.

Att långsamt reducera antalet bärare i generation efter generation och att fortsätta testa så länge som det är nödvändigt, är en mycket bättre väg att gå.

Till slut blir rasen av med genen, utan risken för ett dramatiskt begränsande av genpoolen, med andra sjukdomar som en följd.

Tack för information och lån av text:

Legitimerad veterinär Barbara Kessler, VMD, professur i molekylär djuravel & bioteknik
Ludwig-Maximilians-Universität, München